

[Christmas Møllier.]

holdet tværtimod dette, at Regeringen Gang paa Gang har set en næsten enig Rigsdag staa op og give den Tilslutning. Hvis man skal se paa nogle enkelte bestemte Lovforslag, saa er Forholdet angaaende Arbejdsloshedsloven dette, at vi stillede nogle Spørgsmaal, som det vilde være meget naturligt og rimeligt at faa besvaret, og som vi endnu i Dag, den 13. December, ikke har faaet besvaret, hvor det drejer sig om en Lov, som udløber den 15. December.

Jeg tror, den højtærede Statsminister maa erkende, at det var fuldstændig klart, at denne Lov maatte forlænges, at der ikke heri kan lægges noget som helst Angreb paa Regeringen. Det er mig bekendt, at der er visse Vanskeligheder, eller hvad man nu skal kalde det, i Straffelovsudvalget, men disse Vanskeligheder er vel sagtens til at overvinde. De vedrører imidlertid aldeles ikke det, som Statsministeren siger i „Morgenbladet“s Interview, at det afgørende burde være at faa Erhvervslivet i Gang igen.

Jeg spørger derfor den højtærede Statsminister og den høje Regering, og for saa vidt ogsaa det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen: Paa hvilke Omraader har Regeringen i den Tid, Rigsdagen har været samlet, mødt Modvilje eller Modstand hos Folketinget over for Forslag gaaende ud paa at bringe Erhvervslivet i Gang? Jeg vil gerne sige til den højtærede Statsminister, at der er dog virkelig ikke nogen Grund for Statsministeren til at tage paa Veje paa den Maade. Det er ikke Rigsdagens Oppositionspartier, der har beredt ham Vanskeligheder, det er hans egen Presse. Den højtærede Statsminister er maaske blevet ærgerlig over, at „Sorø Amtstidende“ i sit Nummer for Mandag den 10. December skrev, at alt dette forandrer ikke den Kendsgerning, at der i Folketinget er stort Flertal for denne Reform. Og senere, at tage Ministerkrise og Valg paa dette Spørgsmaal, turde dog være utænkeligt. Ja, men hvorfor skal dog den højtærede Statsministers daarlige Lune i Anledning af, at „Sorø Amtstidende“ korrekter ham, føre til, at den højtærede Statsminister udtaler sig paa den Maade, der her er Tale om. Jeg tror, og det er et Krav, som med Rette kan stilles til de Oppositionspartier — igen svarer jeg kun for mit eget —, som var med til at føre Ministerkriseforhandlingerne paa den Maade, at Resultatet maatte blive en Venstregering, at jeg har Lov til at sige, at vi har ikke lagt Venstregeringen nogen Vanskelighed i Vejen, og navnlig har vi

ikke paa nogen som helst Maade gjort det med Hensyn til den økonomiske Politik.

Til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, som ligefrem fik en hel lille Tale ud af det, oven i Købet en god lille Tale ved at bringe saa mange Citater af en konservativ Folketingskandidat, hvilket jeg kun kan komplimentere ham for, vil jeg gerne sige, at vi har tilsagt Regeringen Støtte med Hensyn til Forslag, som vi mener er rimelige og rigtige, og vi har tilsagt Regeringen Støtte til at have Tid til at udarbejde dem. Men der foreligger jo ingen Forslag. Der har jo paa den økonomiske Politikens Omraade ikke været noget. Hvad skal saa det til at udtale sig paa den Maade, som den højtærede Statsminister gjorde det?

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen talte om, at vi vilde modarbejde Socialiseringen. Det er fuldkommen rigtigt, det har utvivlsomt samtlige konservative Folketingskandidater sagt lige saa stærkt som Venstres Kandidater, og det vil vi vedblive med at gøre. Men der har jo ikke foreligget noget Problem i disse Par Uger i den Retning, og derfor forstaar jeg slet ikke, hvad det ærede Medlem mener dermed.

Med Hensyn til Restriktioner og mange andre Bestemmelser vil jeg gerne sige, at i samme Øjeblik vi mener, at det er rimeligt, nødvendigt og forsvarligt at gaa bort fra Restriktioner, vil vi ogsaa gøre det. Men Regeringen maa naturligvis som den, der har Administrationen i Hænde, have Udspillet i saadanne Sager. Men ogsaa her spørger jeg: Paa hvilke Omraader har vi lagt den højtærede Regering nogen som helst Hindring i Vejen? Der kan ikke være nogen som helst Tvivl om, at den konservative Opposition ønsker at give Tilslutning til en økonomisk Politik, som modarbejder Socialiseringstendensen, som jo i øvrigt ikke kan tænkes i Øjeblikket, og i saa mange Henseender, som det overhovedet er muligt, vende tilbage til den frie Handel og lade Handelen gaa igennem de sædvanlige Kanaler. Der kan heri ikke være noget som helst nyt for nogen i det høje Ting. Det blev sagt af samtlige Det konservative Folkpartis Kandidater inden Valget. Hvis man skulde sige noget om Forskellen mellem Partiet Venstres og vort Standpunkt, maatte Forskellen vel være den, at vi lovede mindre, og at vi var mere tilbøjelige til at tro, at det vilde tage nogen Tid, inden man kunde opgave det ene eller det andet. Og naar jeg tænker paa Rugbrødet og andet, er der dog maaske Tegn paa, at helt Uret i saadanne Betragtninger har vi ikke haft. Men derfor